

[Grethe Philip.]

de øvrige forslag, der fremsættes i tilknytning til økonomiministerens redegørelse, gå i detaljer. Hr. Niels Helveg Petersen vil senere komme med et supplerende indlæg. Jeg vil nøjes med at sige, at jeg anser den øgede private opsparing, der vil blive følgen af de strammere lånebetingelser, for et vigtigt led i en samlet plan for vores økonomi.

De forslag, der er lagt frem, har dog også et bredere sigte. Ved at kæde en skærpelse af lånebetingelserne sammen med en strengere beskatning af de nye parcellusejere arbejder vi os ind på et af vor tids største og vanskeligste problemer: boligefterspørgslen og boligforsyningen.

Onde tunger siger, at politikerne med den ene hånd går ind for større boligforsyning til billigere husleje og med den anden hånd søger at føre økonomisk politik over boligpolitikken. For at undgå splid i sindet må politikerne derfor sørge for, at den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør.

Det er hårde ord. Men jeg ved ikke, om vi alle sammen kan gå fri af kritikken. Hvordan vi end argumenterer omkring de regler, vi har lagt for lejefastsættelse i etageejendomme og — via skattebegunstigelser — for den leje, en villaejer reelt kommer til at betale af bolig i eget hus, så står det fast, at der sker en forvridning af prisfastsættelsen, som bidrager til at skruer priserne i vejret både på grunde og ejendomme. Vi har her en skjult inflationskilde, som er med til at bringe samfundsøkonomien ud af balance. At der også samtidig sker en formueomfordeling til fordel for en række parcellusejere, skal blot nævnes som en i mine øjne betydelig yderligere ulempe. Det økonomiske råds formandskab afgav for nogle år siden en i øvrigt for lidet påagtet redegørelse herfor.

Jeg er klar over, at vi her er inde på nogle meget ømtålelige problemer, hvor det er vanskeligt at finde frem til ordninger, der føles retfærdige for alle. Men situationen er efterhånden så uholdbar set fra en bred samfundsøkonomisk synsvinkel, at jeg giver regeringen mit partis tilslutning til, at man nu søger at gribe om nælden.

Jeg forudsætter dog, at de forslag, der nu lægges frem i konkret form, og hvis bestemmelser i første række vil blive mærkbare for

nye ejere eller ved ejerskifte, indgår som et led i en større samlet boligpolitik.

Af den øvrige vifte af forslag til at sikre en bedre balance i dansk økonomi hæfter jeg mig særlig ved overvejelserne om kommunernes finansiering af deres udgifter. Vi har i vor tilrettelæggelse af statens indtægter og udgifter et middel til at drive konjunkturpolitik over finanspolitikken. Men vore bestræbelser i denne retning kan i nogen grad sættes over styr, hvis kommunerne arbejder i en ganske anden retning. Med de store investeringsopgaver, der i de senere år er taget op af kommunerne, er det forståeligt, at adskillige kommuner har været fristet til at klare en væsentlig del af finansieringen ved optagelse af lån. Med de forestående store kommunesammenlægninger er der meget, der tyder på, at der vil blive sat en investeringsbølge i gang, der kan gå helt på tværs af de intentioner, vi har i retning af at holde igen på den samlede efterspørgsel i samfundet.

Jeg finder det derfor rigtigt, at regeringen nu overvejer at gennemføre forskellige foranstaltninger med henblik på at øge kommunernes selvfinansiering eller, om man vil, den offentlige opsparing via kommunerne.

Det er dog helt åbenbart, at krav om større selvfinansiering vil hvile med meget forskellig tyngde på de forskellige kommuner, og at særlig udviklingskommunerne vil rammes uforholdsmæssig og urimelig hårdt, om der ikke tages særligt hensyn her. Jeg henstiller derfor, at regeringen tager dette med i betragtning i sine videre overvejelser.

Økonomiministeren nævner i sin redegørelse, at regeringen overvejer at oprette en social fond, til hvilken der skal ske indbetalinger i form af en forhøjelse af folkepensionsbidraget. Også dette betragter jeg som et led i bestræbelserne for at øge opsparingen i samfundet over en bred fond. Men dermed gives der også på længere sigt bedre mulighed for at øge pensionerne for de ældre, et krav, der formodentlig vil blive stillet med voksende styrke i de kommende år.

Selv om det ikke har noget direkte at gøre med hele den økonomiske debat, vil jeg også gerne udtrykke min glæde over den bebudede nye ordning vedrørende dagpengeudbetalingerne, som der er fremsat for-